U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce P. H., zastoupeného JUDr. Karlem Bartou, advokátem se sídlem Střešovická 31, 162 00 Praha 6, proti žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí se sídlem Na poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 14. 6. 2002 č. j. 43/22819/29.05.2002,

t a k t o :

Žaloba se odmítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek 1 000 Kč. Částka 1 000 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Úřad práce hlavního města Prahy rozhodnutím ze dne 27. 3. 2002 č. j. ABA 1629/2001 podle § 9 odst. 4 zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, přiznal žalobci mzdové nároky za měsíce srpen až září 2001, za každý měsíc ve výši 3 495 Kč. Mzdové nároky nevyplatil žalobci zaměstnavatel S. P. s. r. o.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. O něm rozhodl žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto usnesení tak, že odvolání zamítl a výše uvedené rozhodnutí potvrdil.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 19. 7. 2002 žalobu k Vrchnímu soudu v Praze. V ní v podstatě namítal, že jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný rozhodly v rozporu se zákonem č. 118/2000 Sb., nesprávně ustanovení tohoto zákona vyložily v jeho neprospěch a přiznaly mu tak nesprávně na mzdových nárocích příliš nízkou částku. Žalobce navrhl, aby Vrchní soud v Praze zrušil rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí Úřadu práce hl. m. Prahy a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Podle § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) věc převzal Nejvyšší správní soud.

Nejvyšší správní soud především musel po právní stránce přihlédnout k části páté občanského soudního řádu ve znění zákona č. 151/2002 Sb., která nabyla účinnosti dnem 1. 1. 2003. Podle § 244 odst. 1 o. s. ř. rozhodl-li správní orgán podle zvláštního zákona o sporu nebo jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných

a obchodních vztahů (§ 7 odst. 1), a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení. Podle § 246 odst. 1 o. s. ř. k návrhu je oprávněn ten, kdo tvrdí, že byl dotčen na svých právech rozhodnutím správního orgánu, kterým byla jeho práva nebo povinnosti založena, změněna, zrušena, určena nebo zamítnuta. Tento návrh se nazývá žalobou.

Podle § 130 odst. 1 s. ř. s., jde-li o věci, které nebyly skončeny ke dni 31. 12. 2002, a jde-li o řízení ve věcech, o nichž má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, soud postupuje podle § 68 písm. b) s. ř. s. Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení s. ř. s. Ustanovení § 46 odst. 2 až 4 se užijí obdobně.

Nejvyšší správní soud považuje za nepochybné, že mzdové nároky podle zákona č. 118/2000 Sb., byť o nich rozhoduje správní orgán procesním postupem podle správního řádu, jsou součástí pracovních vztahů, tedy vztahů soukromoprávních.

Nejvyšší správní soud tedy musí vycházet z § 68 písm. b) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žaloba (proti rozhodnutí správního orgánu) je nepřípustná také tehdy, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu.

Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud (ve správním soudnictví) návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.

Nejvyšší správní soud tedy rozhodl o odmítnutí žaloby, protože s. ř. s. již od 1. 1. 2003 nepřipouští, aby soudy ve správním soudnictví přezkoumávaly rozhodnutí správních orgánů v soukromoprávní věci.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku vychází z per analogiam z toho, že soudní poplatek se nevybírá za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně jen procesní povahy, zejména proti rozhodnutí o zastavení řízení a odmítnutí podání, kterým se zahajuje řízení.

P o u č e n í : Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu u místně příslušného obvodního soudu.
Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. 4. 200

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu